

[H. C. Toff.]

der modtager subsidier fra de pågældende landes statskasser og ikke betaler denne forlods afgift for at få lov til at producere; de bliver tværtimod som nævnt begunstiget.

Dernæst har vi fremført, at der er en væsensforskel på indtægtsforholdene i kommunerne i dag og for årtier siden, da så godt som al indkomst i landkommunerne stammede fra jorddyrkingen og den produktion i landbrugene, der var baseret herpå. I dag er det sådan i næsten alle landkommuner, at der er væsentlige indtægter, der har en anden oprindelse end landbrugsproduktionen. Jordbeskatningen til kommunerne, der engang ikke var noget, der bevirkede en stor forskelsbehandling af kommunens beboere, har ikke den samme virkning i dag. Det foreliggende lovforslag om en nedsættelse af den højeste grundskyldpromille, der kan fastsættes i sognekommunerne, er derfor heller ikke tilfredsstillende for os, men det var det, der var opnåeligt for os under forsamlingens økonomisk-politiske forhandlinger.

På samme måde, som då vi sidst behandlede et lovforslag om grundskyldpromillen i sognekommunerne, må jeg også nu give udtryk for, at en nedsættelse af grundskyldpromillen i de kommuner, der har den højeste grundskyldpromille, er med til at nedsætte udgiften til bolig og til husleje for de af kommunens beboere, der ikke arbejder eller medvirker ved landbrugserhvervet, og sætter en grænse for kommunalbestyrelsens mulighed for at gå så højt, som man hidindtil har kunnet gøre det. Derved lettes ejerne af landbrugsejendomme i de kommuner, der har den højeste sognekommunale beskatning, for betalingen af den sidste ende af disse skatter, som de sidste år måtte betale, når promillen f. eks. var højere end 35. De, der får lettelser, er altså beboere i sådanne kommuner, hvor de pågældende ejendomsskatter har været allerhårdere.

Lovforslaget åbner adgang til, at den højtærede minister i ganske særlige tilfælde kan tillade en højere grundskyldpromille end 35. Jeg understreger, at det er i ganske særlige tilfælde. Jeg mener, det er nødvendigt, at vi i et udvalgsarbejde får præciseret, hvad der skal lægges i dette udtryk „ganske særlige tilfælde“, for det kan ikke være tanken, at man derigennem åbner mulighed for i mange tilfælde at fastsætte en højere

promille end den nu i lovforslaget fastsatte maksimumspromille. Det må under ingen omstændigheder forstås sådan, at kommuner, der endnu ikke ved aftrapning er nået ned til en promille på 40, således som det er fastsat i den sidste lov, ikke skal herved. Jeg mener ikke, der ved forliget på nogen måde er tænkt på, at denne aftrapning ikke skulle fortsætte ned til de 40, og jeg regner da heller ikke med, at ministeren vil anvende sin mulighed for at fastsætte højere promille end i den hidtidige lovgivning, altså 40. Det er forhold, vi må have nøjere belyst og drøftet i det udvalg, der må blive nedsat.

Jeg indledte med at gøre den bemærkning, at regeringen og den højtærede indenrigsminister sikkert ikke var fyldt med begejstring over at skulle fremsætte dette lovforslag, idet jeg minder om, hvorledes forhandlingerne forløb, da vi sidst ændrede denne lovgivning. Da gik regeringen fra det oprindelige forslag på 35 promille op til 40 promille, men måske er der sket en ændring i regeringens indstilling, og det kan kun være tilfredsstillende for os, hvis regeringen på dette punkt er ved at komme på andre tanker, er på vej over mod vore synspunkter.

Når vi ser på, hvordan det er gået med nedsættelsen af promillerne i kommunerne, siden vi sidst ændrede lovgivningen, må vi konstatere, at i 1959-60 var antallet af kommuner, der havde en grundskyldpromille over 35, 151, medens der i 1962-63 var 147. Der er altså ikke sket nogen væsentlig nedgang i antallet af kommuner med de højeste grundskatter, selv om man må konstatere en nedgang fra 40 til 8 i antallet af kommuner, der i dag har over 40 promille. Disse tal viser, at der endnu er mange kommuner, der pålægger landbrugserhvervet og ejerne af parcelhuse — og også lejerne gennem lejeudgiften — store udgifter gennem de høje grundskatter.

Hvis regeringen skulle være kommet på andre tanker med hensyn til nedsættelse af disse grundskatter, både over for landbruget og over for boligbyggeriet, er vi parat til forhandling herom. Vi er parat til under behandlingen af dette lovforslag at gå videre med vor støtte, og jeg kan her blot henvise til de forslag, vi tidligere sammen med partiet venstre har fremsat.